

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozena „X“
bytem „X“
zastoupena advokátem JUDr. Janem Walterem
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého nám. 4, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2019, č. j. MZDR 15117/2019-2/PRO,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 8. 4. 2019, č. j. MZDR 15117/2019-2/PRO, a rozhodnutí Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem ze dne 14. 2. 2019, č. j. KHSUL 11455/2019, se **pro vadu řízení zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku **4 705 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2019, č. j. MZDR 15117/2019-2/PRO, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 14. 3. 2019, č. j. KHSUL 11455/2019, sp. zn. S-KHSUL 3321/2019, jímž Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

byla odmítnuta žádost žalobkyně ze dne 23. 1. 2019 o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). V uvedené žádosti žádala povinný subjekt o informace týkající se pilařského závodu zaměstnavatele Daben Kovářská s. r. o., a to: „1. jaký je projektovaný objem zpracovávaného dřeva a jak se tento objem vyvíjel v čase, 2. jaký je skutečný objem zpracovávaného dřeva a jak se tento objem vyvíjel v čase, 3. jaká je projektovaná doba určená pro provádění příčného dělení řeziva a jak se tato doba vyvíjela v čase, a 4. jaká je skutečná doba, po kterou bylo prováděno příčné dělení řeziva a jak se tato doba vyvíjela v čase.“ Dále žalobkyně žádala „o poskytnutí veškerých záznamů vypovídajících o objemu zpracovávaného dřeva a veškerých záznamů vypovídajících o době provádění příčného dělení řeziva.“

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně nejprve zrekapitulovala svůj postup, jakým se domáhala poskytnutí výše specifikovaných informací. Dále uvedla, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou směřující do správnosti skutkových zjištění povinného subjektu, že informací nedisponuje. Žalobkyně namítala, že lze očekávat, že minimálně údaje o projektované době trvání jednotlivých pracovních činností s vlivem na lidské zdraví musí být obsaženy ve spisu vztahujícímu se k zařazení prací u společnosti Daben Kovářská s. r. o., jinak by povinný subjekt nemohl učinit závěr o expozici těmto faktorům a následně práci kategorizovat. S touto námitkou se žalovaný nevypořádal.
3. Žalovaný se nevypořádal ani s odvolací námitkou směřující do rozsahu zjišťování skutkového stavu povinným subjektem. Žalobkyně namítala, že povinný subjekt vede (kromě spisů k závazným stanoviskům a ke kategorizaci prací) ještě další spisy (ke stížnostem a podnětům), které obsahují informace týkající se předmětného pilařského závodu. Protože žádost není omezena tím, kde se informace u povinného subjektu nachází, musí povinný subjekt informaci rozšířit. S touto námitkou se žalovaný nevypořádal.
4. Správní orgány vycházely z nesprávného skutkového zjištění o tom, že povinný subjekt vyžádanou informaci nedisponuje a skutkový stav věci nebyl zjišťován dostatečně. Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu vyplývá, že lustraci své spisové dokumentace vztahující se k zařazení prací u společnosti Daben Kovářská s. r. o. provedl jen ve vztahu k informacím o skutečném objemu dřeva a skutečné době řezání, nikoli k informacím o projektovaném objemu a době. Takové omezení je přitom neopodstatněné. Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu se dle žalobkyně dále podává, že povinný subjekt neprovedl lustraci i v jiných spisech, než vedených ke kategorizaci prací a k závaznému stanovisku záměru stavebníka. Ani takové omezení nemá oporu v žádosti. Ta není omezena na informace nacházející se v nějakých, v žádosti označených, spisech. Žalobkyni je známo, že povinný subjekt vede další spisy ke stížnostem a podnětům, které obsahují informace o pilařském závodu Daben Kovářská s. r. o., a lustraci by tak měla provést ve všech těchto spisech. Žalobkyně je přesvědčena, že povinný subjekt disponuje informacemi vyžádanými pod body 1. a 3. žádosti, neboť je musel vyhodnocovat jednak v rámci posuzování vlivu změny na užívání stavby v souvislosti s vydáváním závazných stanovisek ke stavbě „Pila Kovářská“ a jednak v rámci zařazování prací do kategorií podle míry výskytu rizikových faktorů. K tomu navrhla žalobkyně dokazování závaznými stanovisky povinného subjektu a žalovaného v žalobě označených a dále i vyjádřeními žalovaného ze dne 27. 10. 2014, ze dne 24. 1. 2018 a rozhodnutím povinného subjektu ze dne 5. 11. 2013 a rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 3. 2014.

5. Žalobkyně trvala na tom, že byla zkrácena na svém právu na informace dle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, přičemž ke zkrácení tohoto práva došlo nezákonným rozhodnutím žalovaného, neboť nedostal své povinnosti ochránit žalobkyni před vadným rozhodnutím povinného subjektů. Důsledkem toho je odeprání informace žalobkyni.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že námitka týkající se správnosti skutkových zjištění o nedisponování informacemi nebyla v odvolání uvedena, když žalobkyně rozporovala pouze to, že lustrace byla provedena pouze k některým bodům a jen v některých spisech. Žalovaný se však zabýval otázkou, zda bylo povinným subjektem dostatečně prověřeno, zda informací disponuje či nikoliv, přičemž žalovaný nemá pochybnosti o tom, že povinný subjekt provedl lustraci ve spisové službě a prověřil, zda požadované informace nejsou v některém ze spisů obsaženy.
7. Dále uvedl, že povinný subjekt v odstavci prvním na třetí straně svého rozhodnutí konstatoval, že k prošetření žádosti o informace byla provedena lustrace spisové služby jak v listinné, tak v elektronické podobě. Žalobkyni namítaný odstavec třetí na straně tři rozhodnutí povinného subjektu se již zcela konkrétně věnuje bodům 2. a 4. žádosti o informace. Chybně je uveden bod 1., ale je zřejmé, že se jedná o bod 2. žádosti o informace. Z toho však nelze vyvodit, že ve vztahu k dalším bodům žádosti o informace lustrace provedena nebyla.
8. K námitce žalobkyně, že lustrace byla provedena pouze ve spisech vedených ke kategorizaci prací a k závaznému stanovisku k záměru stavebníka, žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a dále poukázal na první odstavec třetí strany rozhodnutí povinného subjektu, kde je uvedeno, že povinný subjekt provedl lustraci spisové služby nejen ke spisu sp. zn. S-KHSUL 25650/2013, ale i související spisové dokumentace, což zahrnuje také stížnosti a podněty, který na tuto věc navázaly.

Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

9. Žalobkyně na vyjádření žalovaného reagovala replikou, v níž uvedla, že již v odvolání zpochybňovala skutkový závěr o tom, že povinný subjekt nedisponuje vyžádanou informací, když uvedla, že *„lze očekávat, že minimálně údaje o projektované době trvání jednotlivých pracovních činností s vlivem na lidské zdraví musí být ve spisu obsaženy, jinak by KHS nemohla učinit závěr o expozici těmito faktory, a následně práci kategorizovat.“* Povinný subjekt je hygienickou stanicí a kategorizaci prací provádí podle § 38 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.
10. Žalobkyně je přesvědčena, že lustrace, kterou povinný subjekt provedl, byla nedostatečná, neboť některými informacemi vyžádanými pod body 1. a 3. žádosti povinný subjekt prokazatelně disponuje. Dne 11. 6. 2014 vydal povinný subjekt závazné stanovisko č. j. KHSUL 23441/2014, kterým vyslovil souhlas s návrhem projektové dokumentace stavby „Pila Kovářská“. Podkladem tohoto závazného stanoviska byla akustická studie zpracovaná společností EKOLA Group, spol. s r. o. Tato studie uvádí na str. 10 projektované (plánované) doby činnosti dělicí pily sloužící k příčnému krácení řeziva. V rámci osmihodinové směny se předpokládá chod tohoto stroje po dobu 300 minut. Akustickou studii by povinný subjekt měl mít ve spisu vedeném ke svému závaznému stanovisku č. j. KHSUL 23441/2014. Žalobkyni je známo, že ji povinný subjekt obdržel ještě jako přílohu podnětu ze dne 7. 11. 2018, který z popudu žalobkyně podával k povinnému subjektu její právní zástupce. V tomto podnětu byl povinný subjekt výslovně upozorňován na údaj o projektované době dělicí pily a na to, že investor se rozhodl pro příčné zkracování řeziva Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

používat namísto dělicí pily výrazně hlučnější ruční motorovou pilu. Povinný subjekt prohlásil, že je mu tato změna technologie známa, neuvedl ale nic k době, po kterou by měla být motorová pila v provozu. Žalobkyně je majitelkou blízké nemovitosti a její oprávněné zájmy jsou hlukem z provozu pilařského závodu dotčeny. Cestou žádosti o informace se chtěla dopátrat toho, zda povinný subjekt má nějaké podklady, které by o této době vypovídaly. Povinný subjekt ale nedohledal ani ten údaj, který prokazatelně má, tj. 300 minut za směnu pro příčné krácení řeziva dělicí pilou dle akustické studie

Ústní jednání

11. Při ústním jednání konaném dne 9. 3. 2022 právní zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně se intenzivně věnuje rekolaudačnímu řízení objektu v obci Kovářská, který byl dříve skladovací halou a nyní by měl být zkolaudován jako pilnice. Tato změna v užívání by pak měla významné vlivy na okolí mimo jiné proto, že se jedná o rekreační oblast. Povinný subjekt posuzoval vliv hluku na lidské zdraví, a to z podkladů, které mu předložil investor. Tyto podklady zahrnovaly výrobní proces, který spočíval i v příčném dělení dřeva elektrickou dělicí pilou, která měla být užívána 300 minut za jednu směnu. Investor následně změnil elektrickou dělicí pilu na ruční motorovou pilu, která je hlučnější. Povinný subjekt tuto technologickou změnu neposuzoval a žalobkyně chtěla mít představu o tom, po jakou dobu bude trvat užívání ruční motorové pily. Žalobkyně chtěla zadat vlastní vyhodnocení hlukových vlivů. Povinný subjekt odmítl poskytnutí informací s tím, že žádnými dokumenty nedisponuje, ačkoliv měl nejméně uvedený poskytnutý doklad od investora. Ani ten však na žádost neposkytl. Z toho je zřejmé, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Žalobkyni jde především o to, zda povinný subjekt ví, po jakou dobu má být ruční motorová pila používána.
12. Žalovaný se bez omluvy k jednání soudu nedostavil.
13. Soud provedl k návrhu žalobkyně podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), dokazování, a to těmito listinami: závazným stanoviskem povinného subjektu ze dne 23. 7. 2013, č. j. KHSUL 26801/2013, závazným stanoviskem povinného subjektu ze dne 10. 9. 2013, č. j. KHSUL 32694/2013, rozhodnutím povinného subjektu ze dne 5. 11. 2013, č. j. KHSUL 40564/2013, rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 3. 2014, č. j. 45347/2013-OVZ, závazným stanoviskem povinného subjektu ze dne 11. 6. 2014, č. j. KHSUL 23441/2014, vyjádřením žalovaného ze dne 27. 10. 2015, č. j. 60824/2014-14/OVZ, závazným stanoviskem povinného subjektu ze dne 14. 1. 2015, č. j. KHSUL 625/2015, závazným stanoviskem žalovaného ze dne 10. 5. 2016, č. j. MZDR 77461/2015-11/OVZ, závazným stanoviskem povinného subjektu ze dne 20. 12. 2016, č. j. KHSUL 57439/2016, závazným stanoviskem povinného subjektu ze dne 1. 8. 2017, č. j. KHSUL 34021/2017, odpovědí žalovaného ze dne 8. 6. 2016, č. j. MZDR 67970/2015-19iMIN/OVA, sdělením žalovaného ze dne 24. 1. 2018, č. j. MZDR 46499/2017-12/OVZ (čl. 59), Podnětem k šetření přestupku JUDr. J. W. ze dne 7. 11. 2018, včetně potvrzení o odeslání zprávy, seznamem nemovitostí na LV č. „X“ ze dne 30. 8. 2013, dopisem JUDr. J. W. ze dne 21. 12. 2018 k č. j. KHSUL 56241/2018, a protokolem č. 58306/2017 ze dne 31. 5. 2017 Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem.
14. Dále soud provedl dokazování listinami, které si vyžádal od povinného subjektu, a to sdělením ze dne 8. 2. 2022, č. j. KHSUL 6957/2022 (čl. 33), závazným stanoviskem povinného subjektu ze dne 11. 6. 2014, č. j. KHSUL 23441/2014 (čl. 34-35), Posouzením vlivu provozu pily v obci Kovářská - Akustickým posouzením společností EKOLA group, spol. s r. o., duben 2014 (čl. 36-42), přípisem společnosti SING projekční atelier s. r. o. ze dne 15. 4. 2014 (čl. 43), přípisem společnosti SING projekční atelier s. r. o. ze dne 28. 5.

2014 (čl. 44), přípisem společnosti Daben Kovářská, s. r. o. ze dne 21. 5. 2014 (čl. 45), Posouzením vlivu provozu pily v obci Kovářská - Akustickým posouzením, Dodatek č. 1, společností EKOLA group, spol. s r. o., květen 2014 (čl. 46-50), sdělením povinného subjektu ze dne 23. 11. 2018, č. j. KHSUL 56241/2018, a přehledem podání žalobkyně, Ing. T. W. a JUDr. J. W. povinnému subjektu ze dne 2. 3. 2022 (čl. 71-78).

Posouzení věci soudem

15. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost.
16. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Shora rekapitulovanou žádost žalobkyně o podání informace vyřídil povinný subjekt rozhodnutím ze dne 1. 2. 2019 o odmítnutí poskytnutí informace podle § 15 odst. 1 InfZ, neboť požadovanými informacemi nedisponuje. Toto rozhodnutí bylo žalovaným zrušeno pro nepřezkoumatelnost rozhodnutím ze dne 27. 2. 2019. Nato povinný subjekt vyzval žalobkyni podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ k upřesnění žádosti, a to za jaké období jsou požadovány informace uvedené v žádosti pod body 1. až 4. Ve sdělení ze dne 11. 3. 2019 žalobkyně uvedla, že záměrně není uvedeno období, neboť požaduje všechny informace o vývoji v žádosti označených ukazatelů, které má povinný subjekt k dispozici.
18. Povinný subjekt dne 14. 2. 2019 svým rozhodnutím opět odmítl poskytnutí informací, neboť jimi nedisponuje. Své rozhodnutí odůvodnil ve vztahu k bodům 1. a 3. tím, že podklady pro vydání závazného stanoviska vrátil zpět stavebníkovi spolu s vydaným závazným stanoviskem. K bodům 2. (v rozhodnutí nesprávně uvedeno „1.“ – pozn. soudu) a 4. uvedl, že v podání zaměstnavatele ke kategorizaci prací jsou uvedeny popisy vykonávaných prací u zaměstnavatele, tj. u společnosti Daben Kovářská, s. r. o., přičemž zaměstnavatel nemá povinnost předkládat průběžné každodenní měření s uvedeným rozdílných minutových časů expozice, ale musí vyhodnotit charakteristickou směnu. Zdravotní rizikovost práce je hodnocena k celosměnové expozici k jednotlivým faktorům. Z předložených charakteristik práce pro vyhodnocení rizik a zařazování do kategorií práce se vychází z přípustné celosměnové expozice těmito faktorům. Navíc ve vztahu k bodu 4. uvedl, že údaj o skutečné době činnosti je (standartním) výkonem státního zdravotního dozoru prováděným krajskou hygienickou stanicí neobjektivizovatelný. Z uvedeného rozhodnutí plyne, že povinný subjekt neměl povinnost žadatelkou požadované informace pořizovat, ani je neměl povinnost opatřovat pro účely vydání závazného stanoviska podle stavebního zákona nebo posuzování zařazení prací do kategorií. K rozsahu vyhledávání informací povinný subjekt uvedl, že provedl „*opětovně lustraci spisové služby, tj. spisu S-KHSUL 25650/2013 a související dokumentace*“. Dále byla prostudována dostupná spisová dokumentace vztahující se k zařazení prací u společnosti Daben Kovářská, s. r. o.

19. V podaném odvolání žalobkyně namítala, že nebyla dostatečně provedena lustrace spisové dokumentace, neboť nebyla provedena ke všem bodům žádosti. Navíc z rozhodnutí není zřejmé, že by povinný subjekt provedl lustraci i v jiných spisech než vedených ke kategorizaci prací a k závaznému stanovisku k záměru stavebníka.
20. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že z prvního odstavce na straně tři rozhodnutí povinného subjektu jasně plyne, že lustrace byla provedena ke všem požadovaným informacím. V rozhodnutí povinného je uvedeno, že byla provedena komplexní lustrace prostřednictvím spisové služby, nicméně následně byly konkrétně uvedeny spisy, které se požadovaných informací mohly týkat.
21. Postupem povinných subjektů v případě neexistence požadované informace se správní soudy již mnohokrát zabývaly. Z konstantní judikatury vyplývá, že neexistence požadované informace představuje tzv. faktický důvod pro odmítnutí žádosti o informace (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 359/2018-30, ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-42, ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56). Než však může povinný subjekt odmítnout žádost o informace s ohledem na jejich neexistenci, musí vyvinout jistou míru úsilí, aby požadovanou informaci našel. Povinný subjekt tedy musí nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje. Pokud zjistí, že požadované informace má (i když je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o některou z výluk dle § 7 až § 11 InfZ.
22. Z provedeného dokazování soud zjistil, že povinný subjekt a žalovaný vydali několik závazných stanovisek zabývajících se i posuzováním hlukové zátěže v souvislosti se stavbou Pila Kovářská (č. j. KHSUL 34021/2017, č. j. KHSUL 57439/2016, č. j. MZDR 77461/2015-11/OVZ, č. j. 45347/2013-OVZ, č. j. KHSUL 32694/2013, č. j. KHSUL 26801/2013). Dále bylo vydáno rozhodnutí povinného subjektu ze dne 5. 11. 2013, jímž se zařazuje práce u zaměstnavatele Daben Kovářská – dělník dřevovýroby do třetí kategorie. Zdravotním ústavem se sídlem v Ústí nad Labem bylo provedeno i měření hluku v mimopracovním prostředí u zákazníka společnosti Daben Kovářská, s.r.o. Z uvedených listin však nevyplývají informace, které by se vztahovaly k žádosti, a to projektovanému objemu zpracovávaného dřeva či projektované době určené pro příčné dělení řeziva.
23. Naopak v závazném stanovisku č. j. KHSUL 23441/2014, které vychází z akustického posouzení, je uvedena provozní doba produkující hluk v Pile Kovářská v rozsahu 6 hodin; je zde uvedeno využití motorové pily max. 1x za směnu, a to 3x v měsíci. V samotném akustickém posouzení (Posouzení vlivu provozu pily v obci Kovářská) je na str. 10 uvedena délka expozice dělicí pily 300 minut. Odkaz na tento údaj se pak vyskytuje i v parafrázi podání podatele JUDr. J. W. obsažené ve sdělení povinného subjektu č. j. KHSUL 56241/2018, stejně jako v podnětu JUDr. W. k povinnému subjektu ze dne 7. 11. 2018 a přípisu ze dne 21. 12. 2018, jimiž bylo rovněž provedeno dokazování před soudem.
24. Žalobkyně ve své žádosti žádala mimo jiné i poskytnutí *veškerých záznamů vypovídajících o době provádění příčného dělení řeziva*. Na základě provedeného dokazování je zřejmé, že v této části závěr povinného subjektu o tom, že těmito informacemi nedisponuje, neobstojí. Nejméně v uvedené části žádosti o informace bylo možno vyhovět.
25. V tomto soudním řízení správním však na druhou stranu nebyla prokázána tvrzení žalobkyně, která zpochybňovala, že podklady pro vydání závazných stanovisek byly vráceny stavebníkovi a že kategorizace prací se provádí pouze na základě údajů poskytnutých zaměstnavatelem a jejich součástí nejsou požadované informace, jak tvrdil povinný subjekt.

26. Jinou otázkou je, zda a s jakým úsilím bylo možno požadované informace dohledat a kolik jich ještě zbývá dohledat, neboť žalobkyně formulovala svoji žádost obecně a široce a zároveň nikoliv se znalostí činností prováděných povinným subjektem. Tyto okolnosti však nelze přičítat žadateli (žalobkyni) k tíži. Je na povinném subjektu, aby žadatele procesem poskytování informací provedl (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20, www.usoud.cz). Jedná-li se o mimořádně složité a pracné vyhledání informací, může povinný subjekt požadovat po žadateli úhradu za rozsáhlé vyhledání informací podle § 17 odst. 1 InfZ. Dále InfZ dává v případě příliš obecných žádostí povinnému subjektu možnost vyzvat žadatele k upřesnění žádosti a v této výzvě vysvětlit, v čem se liší představa žadatele o fungování povinného subjektu od reality a tím ho směřovat k upřesnění žádosti. Tyto instituty však nebyly v daném případě využity.
27. Soud samozřejmě vnímá, že v případě žalobkyně jde o specifického žadatele, známého nejen žalovanému a povinnému subjektu z úřední činnosti ale i soudu, který se mimo jiné množstvím podání pohybuje na hranici zneužití práva jako jednoho z důvodů odmítnutí poskytnutí informace. Nicméně k aplikaci tohoto institutu musí být splněny podmínky a tyto musí ve svém rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací povinný subjekt náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2020, č. j. 4 As 385/2019-55).
28. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud výrokem I. žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy a vyžaduje zásadní doplnění, neboť nejméně v části bylo možno žádosti vyhovět. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm bude dle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. Vzhledem k tomu, že předmětnou vadou řízení bylo stiženo i rozhodnutí povinného subjektu, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí. Povinný subjekt posoudí, zda lze žalobkyni poskytnout i další informace obsažené v jeho spisech, přičemž může využít i některého ze shora uvedených institutů InfZ.
29. Soud výrokem II. žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, nepřiznal plnou náhradu nákladů řízení, neboť jsou zde důvody zvláštního zřetele hodné podle § 60 odst. 7 s. ř. s. Soud nemůže odhlížet od kontextu celé rozhodované věci „Pila Kovářská“, tedy v kauzách, o nichž je soudu z úřední činnosti známo, že v nich žalobkyně a její právní zástupce aktivně vystupují (v současnosti eviduje soud 67 žalob žalobkyně). Zástupce žalobkyně zastupuje žalobkyni, případně Ing. T. W. (v současnosti eviduje soud 46 věcí) v obdobných řízeních opakovaně. Všichni tři uvedení jsou v příbuzenském poměru, jak je soudu známo i z jejich podání, např. ve věci vedené pod sp. zn. 15 A 46/2019.
30. Soudu je též známo, že žalobkyně zastoupená stejným právním zástupcem jako v nynější věci vedla či stále vede řadu soudních sporů před správními soudy, a to se správními orgány, od nichž požadovala pokaždé poskytnutí informace dle InfZ. V některých sporech je požadováno poskytnutí podání, které dříve učinila jedna ze tří shora jmenovaných osob. Jen k povinnému subjektu bylo podáno celkem 172 podání od žalobkyně, Ing. T. W. a JUDr. J. W.
31. Obdobná situace je i u dalších správních soudů, např. lze odkázat na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2019, č. j. 14 A 80/2019-34, kde je uvedeno, že žalobkyně, případně Ing. T. W., oba vždy zastoupeni právním zástupcem JUDr. J. W., jen v průběhu měsíce ledna až dubna 2019 podali v této věci u správního orgánu celkem osm žádostí o poskytnutí informací podle InfZ, přičemž těmito žádostmi vždy usilovali o sdělení,

jakým způsobem se žalovaný vypořádal s dřívějším podáním (žádostí o prošetření způsobu vyřízení stížnosti) právního zástupce žalobkyně, a že Ministerstvo pro místní rozvoj jen za období ledna až května 2019 eviduje na 250 podání výše uvedených osob. V tomto rozsudku Městský soud v Praze dospěl k závěru, že *„skutečným motivem žadatelů není kontrola veřejné moci prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím, ale šikanózní postup, kterým tyto osoby sledují personální a časové zatížení žalovaného.“*

32. Pokud jde o Ing. T. W., rovněž pravidelně zastupovaného právním zástupcem žalobkyně, soudu je známo, že vedl či stále vede taktéž celou řadu obdobných soudních sporů před správními soudy jako žalobkyně. Jedná se například o žaloby projednávané zdejším soudem pod sp. zn. 15 A 151/2017, 15 A 216/2017, 15 A 232/2017, 15 A 240/2017, 15 A 250/2017, 15 A 24/2018, 15 A 42/2018, 15 A 45/2018, 15 A 74/2018, 15 A 75/2018, 15 A 82/2018, 15 A 151/2018, 15 A 161/2018, 15 A 182/2018, 15 A 193/2018, 15 A 224/2018, 15 A 27/2019, 15 A 28/2019, 15 A 29/2019, 15 A 46/2019, 15 A 48/2019, 15 A 49/2019, 15 A 63/2019, 15 A 72/2019, 15 A 87/2019, 15 A 88/2019, 15 A 89/2019, 15 A 102/2019, 15 A 103/2019, 15 A 104/2019, 15 A 108/2019, 15 A 133/2019, 15 A 137/2019, 15 A 140/2019, 15 A 144/2019, 15 A 145/2019, 15 A 148/2019, 15 A 151/2019, 15 A 163/2019, 15 A 24/2020, 15 A 26/2020, 15 A 27/2020 či 16 A 4/2021.
33. Žaloby, jimiž Ing. T. W. napadá postup správních orgánů při vyřizování žádostí dle InfZ, jsou dále evidovány např. u Městského soudu v Praze, a to pod sp. zn. 3 A 174/2017, 5 A 209/2017, 11 A 129/2018, 11 A 213/2018, 14 A 106/2018, 3 A 98/2018, 5 A 174/2018, 8 A 35/2018, 9 A 191/2018, 9 A 211/2018, 6 A 67/2019, 10 A 100/2019, 10 A 165/2019, 14 A 80/2019, 8 A 16/2019, 9 A 89/2019, 11 A 7/2020, 11 A 15/2020, 14 A 48/2020 či 17 A 50/2020.
34. Soud proto uzavírá, že jeho úkolem je poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům, a nikoliv napomáhat některým osobám k tvorbě zisku na úkor protistrany, kterou tyto osoby systematicky zahrnují podáními, a to evidentně s očekáváním, že při vyřizování těchto podání dojde v některých případech k formálně chybnému postupu, proti němuž budou následně brojit žalobou. Nejvyšší správní soud užívá zobecňující označení takových osob jako osob vedoucích „spor pro spor“, a nikoli pro získání informace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2015, č. j. 8 As 182/2014-12). S ohledem na výše uvedená zjištění o postupu jmenovaných osob v jiných řízeních soud pro toto řízení dospěl k závěru, že žalobkyni přísluší toliko náhrada nákladů řízení ve výši 4 705 Kč, která se skládá ze soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, a náhrady hotových výdajů, které sestávají z cestovného právního zástupce k jednání soudu ze Žatce a zpět (osobní automobil „X“, rz „X“, nafta v ceně 49,90 Kč/l, spotřeba 7,4 l/100 km, vzdálenost celkem 140 km, sazba základní náhrady 4,70 Kč/km) v celkové výši 1 175 Kč, náhrady za promeškaný čas k jednání a zpět za 4 půl hodiny v celkové výši 400 Kč (100 Kč/půl hodiny) a parkovného ve výši 130 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 9. března 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu